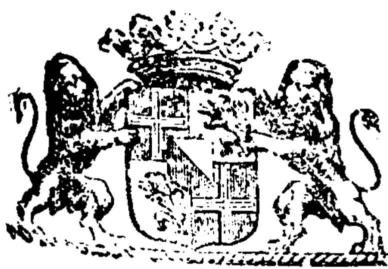
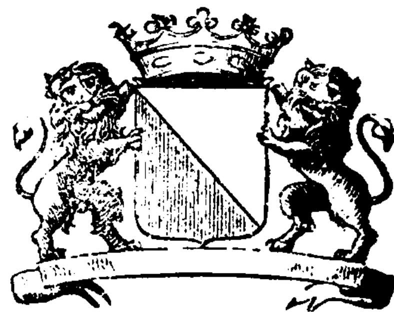
A°. 1859. N°. 37.

ZATURDAG 12 FEBRUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 12 Februarij.

Wapeningen en krijgstoerustingen duren voort, en men zal van schepen-aanbouw, van geschut-proeven, van paarden-aankoop lezen, alles wat de vrees voor oorlog moet levendig houden. Toch vermindert het gevaar. De verwikkelingen bestaan; de diplomatie onderhandelt; in de onzekerheid wat daarvan de uitslag zal zijn, wapent men zich. Dat is de toestand. Maar 't blijkt van lieverlede, dat terwijl de vrede door allen gewenscht wordt, de onderhandelingen eenigen schijn van welslagen opleveren. Oostenrijk erkent, zegt men, dat er in centraal Italië verbeteringen moeten worden ingevoerd, en dat daarna de troepen zeer waarschijnlijk de Legatiën zouden kunnen verlaten. Is die erkenning gemeend, men is dan op den goeden weg.

De taal der Oostenrijksche half officieele pers is intusschen zeer vredelievend. Rusland noopt trouwens tot bijzondere voorzigtigheid, wij wezen daarop gister. Heden mogen we daartegen niet vergeten over te stellen, dat Duitschland meer Oostenrijkschgezind zich betoont, zoodat een aanzoek door Beijeren aan Pruissen gedaan tot verbod van uitvoer van paarden te Berlijn goed moet zijn ontvangen.

Behalve de Italiaansche aangelegenheid, gaat ook de verkiezing van prins *Couza* de belangstelling boeijen. Op eene interpellatie er over in 't Parlement heeft graaf *Malmesbury* het regts-beginsel niet durven beslechten, dat naar zijne meening alleen door de konferentie kon worden uitgemaakt. Uit Konstantinopel wordt dan ook reeds gemeld, dat de Porte de bijeenroeping van de konferentie voor die zaak heeft gevraagd. Daarop zal dan zeker tevens de kwestie der Donauvaart nader worden behandeld, die nog geenszins geregeld is, daar de oeverstaten de kleine vaart in 't geheel niet vrij voor alle natiën willen hebben. Welligt, dat tegelijkertijd de Italiaansche aangelegenheden daar ter sprake zullen komen, als daarin reeds geene schikking dan mogt getroffen zijn.

In Engeland wordt de algemeene aandacht nog niet door die groote Europesche vraagstukken geheel bezig gehouden. De reformkwestie blijft er zeer aan de orde. De meetings duren voort, en thans heeft ook de heer *Cobden* zich met de beginselen van den heer *Bright*, vereenigd en te kennen gegeven, dat hij ter verdere bestudering der zaak naar Noord-Amerika vertrok. De regeringsplannen zijn nog onbekend. — Op het adres der Joniërs aan koningin *Victoria*, ten gunste der vereeniging met Griekenland, is reeds dadelijk afwijzend beschikt.

Te Parijs is er op nieuw sprake van de waarschijnlijkheid van ministeriële veranderingen, die wij echter voorzien, dat wel niet zullen plaats hebben. Een plan der regering om de leden der Wetg. Verg. 10,000 fr. jaargeld toe te leggen in plaats van reis- en verblijfkosten, die thans op 7000 fr. ruim per hoofd komen, vindt weinig voorstanders onder de leden.

Over Marseille ontvangt men weder minder goede berigten uit Britsch Indië; dat is elke halve maand het geval. Meer opmerking verdient daarom misschien de tijding, dat de Britsche zeemagt in de Chin. wateren tegen de Rebellen is opgetrokken. Dit steunen van de dinastie der Mantsjoes door Engeland is een zeer gewigtig feit.

— Z. M. heeft den kol. *J. J. Hinlopen*, komm. van het 2. reg. drag., op grond van langdurige dienst, een pensioen verleend van *f* 1800.

Voorts is aan den heer *A. Munnikhuizen*, kapt., mil. komm. en direkt. van het Afrikaansch werfdepôt ter kuste van Guinea, op zijn verzoek, een eervol ontslag verleend, onder toekenning van pensioen.

— Door Z. M. is aan vele gedetineerde militairen, die zich in de militaire strafgevangenis te Leiden of elders bevinden, en die daar bewijzen van goed gedrag gegeven, of gedurende hun straftijd diensten in de gevangenis bewezen hebben, (op voordragt van de kommissiën van administratie over de gemelde gevangenissen) vermindering of geheele kwijtschelding van straftijd verleend. Zoo is aan een dertigtal afslag van 6 à 3 maanden verleend, terwijl aan een 16tal, dat nog drie maanden gevangenisstraf moest ondergaan, geheel ontslag is toegekend.

:— Uit 's Hage schrijft men, dat gister de manoeuvres in 't vuur, onder bevel van den prins *van Oranje* in de vlakte van Waalsdorp gehouden, door schoon weder begunstigd, goed zijn afgeloopen.

De soirée bij H. M. de koningin weduwe is eergisteren luisterrijk geweest. De Amsterd. vaudevillisten hebben er een paar stukjes uitgevoerd, terwijl mej. *Mösner* zich op de harp heeft doen hooren en mej. *Ranis* de zang-solo vervulde. — De feesten volgen zich thans in de residentie op; de diners, de soirées, ze verdringen zich, zeer ten gerieve van hen, die tijd over hebben, maar vooral ook van fabriekanten en winkeliers.

— Door de Kamer van Koophandel en fabrieken te Rotterdam, is aan de Tweede Kamer der Staten-generaal een adres aangeboden, waarin op de spoedige tot standbrenging eener Zuider-spoorwegverbinding wordt aangedrongen. De Kamer gelooft, dat het in het belang der zaak is daartoe den kortsten weg te kiezen, en dat het belang der onderneming zelve aanraadt zich door geene lokale belangen of overwegingen te laten afbrengen van die rigting welke voor het algemeen de meest wenschelijke is.

•— Wij hebben gister gewezen op wat te Rotterdam weder plaats heeft, om aan de spoorwegen, met name die der Zuiderlijn, eene rigting te geven, waarbij het algemeen belang bepaald aan het bijzonder belang van Rotterdam en Dordrecht zou worden opgeofferd. Wil men bij de Zuiderlijn de werkelijk eenig verdedigbare aansluiting aan den Rijnspoorweg te Utrecht, met voorbijzien van 't algemeen belang, van eene enkele zijde tegenwerken, het is 't zelfde met de aansluiting der Noorderlijn, die men ook ter wille van een paar IJsselsteden, ter wille van vrees voor gewaande konkurrentie, ter wille welligt ook van provincialisme van de koncessionarissen, wil daarstellen, daar waar het voor de verbinding van de groote punten een omweg maakt, in plaats van Utrecht als 't eenige groote centrale verbindingspunt aan te nemen. Spreekt het bijzonder belang alzoo luide, het openbaart zich te krachtiger, nu uit het verslag der Tweede Kamer en met name uit de konklusie blijkt, dat de meerderheid der Kamer Utrecht zoowel voor de Noorder- als voor de Zuiderlijn als 't verbindingspunt in de eerste plaats aangeeft.

't Is zeker te betreuren, dat in deze zaak het eigenbelang en de naijver zoozeer op den voorgrond treden. De *Tijd* meent, dat vooral voor de Zuiderlijn twist daardoor tusschen de beide hoofdsteden ontstaan zal, een twist, die waarschijnlijk het plan der Indiesche pakketvaart reeds heeft doen in 't water vallen. Dat is zeker allerjammerlijkst. Maar zal men daarom gaan moraliseren en het eigenbelang trachten te doen zwijgen? Men zou dan even goed den Domtoren kunnen willen verzetten, om Rotterdam te versieren.

Eene andere vraag is 't echter: wanneer 't eigenbelang zóó op den voorgrond treedt, moet men dan rustig den loop der zaken afwachten, op 't gevaar af, dat dit eigenbelang zich weet geldend te maken door zijn luid geroep? De heftige taal, met name der *N. Rott. Ct.*, heeft het doen zien, hoe weinig goede argumenten er te vinden zijn voor de zonderbare rigting der Zuiderlijn over 't Hollandsch diep; die taal heeft echter het doel niet gemist. Van Rotterdam gaat reeds een tal van adressen in zee. Zal men nu aan de andere zijde stilzitten? Wij meenen, dat men dan aan zijne pligten te kort zou doen; en hoe noode ook, achten wij het noodzakelijk, dat men na den aanval niet tegen de verdediging opzie. Veel beweging, veel drukte kan daar weder uit ontstaan, die wij liever niet zagen. 't Schijnt echter niet de vraag, hoe men de menschen zou verlangen, maar hoe ze zijn; niet te klagen over eigenbelang en naijver, maar te toonen, dat men wakker is, als 't geldt niet alleen zijn eigen belang, maar dat *in verband met het wezenlijk algemeen belang* tegen *'t puur egoïsme* te verdedigen.

— Bij de stemming over een lid der Prov. Staten te Tiel waren de kiezers zeer verdeeld. Eene herstemming zal er plaats hebben tusschen de heeren *Reuchlin* en *de Jongh*, die 137 en 127 st. bekwamen.

— Aan het nader traktaat tusschen Nederland en Japan den 18. Aug. ll. te Jedo gesloten, ontleenen wij het volgende: Z. M. de Koning der Nederlanden, kan een diplomatieken agent benoemen, om in de stad Jedo verblijf te houden. In eenige of in al de bij dit traktaat voor den Nederlandschen handel opengestelde havens van Japan, kan de Nederl. regering konsuls of konsulaire agenten benoemen. De diplomatieke agent en konsul-generaal der Nederlanden zullen van den tijd af dat zij hunne ambtsbezigheden beginnen waar te nemen, het regt hebben, om ongehinderd in eenig gedeelte van het Japaansche rijk te reizen. Behalve de havens van Nagasaki en Hakodade, zullen voor den handel der Nederlanden worden geopend: Kanagawa op den 4. Julij 1859, Hiogo op den 1. Januarij 1863. Behalve deze havens zal op den 1. Januarij 1860 nog eene haven op de westkust van Nippon geopend worden. Zoodra deze haven bepaald is, zal daarvan, voor dien tijd kennis gegeven worden. Zes maanden na de openstelling van Kanagawa, zal de haven van Simoda, als eene plaats om in de behoeften van vreemde zeelieden te voorzien, worden gesloten. In al de voorgaande havens en steden mogen de Nederlanders voortdurend verblijf houden. Zij zullen het regt hebben grond te huren en daarop zijnde gebouwen te koopen of te huren. Van den 1. Januarij 1862 zullen de Nederlanders in de stad Jeddo en van den 1. Januarij 1863 in de stad Osaka verblijf mogen houden, alleen ten einde handel te drijven. Nederlanders mogen ongehinderd van Japanners koopen en aan hen verkoopen, zonder eenige tusschenkomst van Japansche ambtenaren, en alle klassen van Japanners mogen koopen en gebruiken artikelen door de Nederlanders aangebragt. De invoer van opium is verboden en zoo eenig naar Japan ten handel komend Nederlandsch schip, meer dan drie katties (vier pond avoir du poids) gewigt aan opium aan boord heeft, zal zoodanig overwigt door de Japansche overheden worden gevat en vernield. Alle in Japan ingevoerde goederen, waarvoor de bij dit traktaat vastgestelde regten betaald zijn, mogen door de Japanners naar ieder gedeelte van het rijk worden vervoerd, zonder eenige belasting hoegenaamd meer te betalen. Indien eenige andere natie meerdere regten mogt bedingen, zullen de Nederlanders gelijk gesteld worden met de meest begunstigde natie. Alle vreemde munt zal in Japan gangbaar zijn en evenveel gelden als een gelijk gewigt Japansche munt van hetzelfde metaal. Japanners en Nederlanders mogen bij het doen van betalingen aan elkander, vrijelijk vreemde of Japansche munt gebruiken. Elke meer dan noodige hoeveelheid koper voor 's lands gebruik, die Japan mogt opleveren, zal van tijd tot tijd in publieke veiling worden verkocht te Kanagawa en te Nagasaki. De in Japan verblijf houdende Nederlanders zullen het regt hebben Japanners als dienstboden of in eenige andere hoedanigheid te gebruiken. Aan Nederlanders in Japan zal de vrije uitoefening hunner godsdienst veroorloofd zijn, en deswege zullen zij het regt hebben voegzame plaatsen van aanbidding op te rigten. Zoodanige gebouwen zullen niet beschadigd, noch eenige beleediging der godsdienstoefening van de Nederlanders worden aangedaan.

— De algemeene kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente te Rotterdam heeft gister uit het vroeger medegedeelde drietal tot predikant beroepen ds. *W. Ph. Scheuer*, thans te Leeuwarden. *R. C.*

•— Morgen ochtend zal de predikbeurt in de Domkerk vervuld worden door den heer *L. Bouman*, predikant te Schiedam, en in de Walekerk door den heer *Zubli*, predikant te 's Hage.

— De finantiële kommissie tot instandhouding der openbare godsdienst bij de Ned. Herv. gem. te Nijmegen heeft zich bij rekwest tot de Tweede Kamer gewend, waarin o. a. wordt aangedrongen, dat bij de vaststelling der te heffen begrafenisregten ook schadevergoeding worde verstrekt aan kerkelijke gemeenten voor 't gemis van inkomsten, welke zij van 't begraven hadden.

— Met de Admiraal Heemskerk gaan weder naar O. Indië 125 man suppl. troepen, onder geleide der 2e luits. *Ruempol* en *Wormkoudt* en van den off. v. gez. *Hoogeveen*.

:— Eergisteren zijn voor den Hoogen Raad de pleidooijen gehouden in de bekende zaak van dijkgraaf en hoogheemraden van Delfland, eischers in kassatie, tegen de gezamenlijke erfgenamen van den heer *A. Fock*, voormalig president van de Nederlandsche bank. Hierbij betreft het hoofdzakelijk de al dan niet bevestiging van de jurisprudentie van den Hoogen Raad, volgens welke geen waterschap is gebonden door eene geldleening van het bestuur, wanneer door ingelanden daartoe geene toestemming is gegeven. De onderwerpelijke vordering staat in verband met den aanleg van den straatweg tusschen Overschie en Delft, waarvoor in 1826 door het toenmalige bestuur van dijkgraaf en hoogheemraden eene geldleening was gesloten, doch zonder toestemming van ingelanden, welke laatsten van oordeel waren, dat de kosten van dien weg door het Rijk moesten worden gedragen. Door verschillende omstandigheden buiten de mogelijkheid zijnde om de aflossing en renten op haren tijd te doen plaats hebben, werd in 1848 door dijkgraaf en hoogheemraden met aandeelhouders eene overeenkomst gesloten om bij provisie met de aflossing en betaling niet voort te gaan dan tot dat de staat der kas dit zou gedoogen. Ofschoon al de aandeelhouders tot dat aanbod waren toegetreden, meende nu wijlen de heer *A. Fock* echter door onbekendheid met den stand van zaken, tegen dat besluit te moeten opkomen, en deed de tweeledige vordering: 1. tot uitbetaling van ƒ 4800 wegens de tot en met 1 Augustus 1855 verschenen interessen op 24 aandeelen in de bedoelde negotiatie, en 2. om, bij gebreke van uitloting en aflossing, aan den eischer te betalen het geheele bedrag dier 24 aandeelen, ten bedrage van ƒ 24.000, met bijbetaling van 5 pCt. renten tot den dag der dagvaarding dier vordering, welke door de toen gedaagden is bestreden, op grond dat dijkgraaf en hoogheemraden in der tijd waren onbevoegd tot deze geldleening zonder konsent van ingelanden, — doch door de regtbank te 's Gravenhage is toegewezen, wier vonnis door het provinciaal geregtshof in Zuid-Holland is bevestigd, terwijl thans de kassatie aanhangig is voor den H. Raad.

— Er is dezer dage gewaagd van 't wegvoeren eener bedaagde vrouw te Appeltern door hare betrekkingen, omdat zij neiging zou betoond hebben tot 't overgaan tot de R. kerk. Daar de justitie zich in de zaak gemengd heeft, mag men de ware uiteenzetting der feiten eerlang verwachten.

— Men verneemt, dat het restant der leening van ƒ 500,000 ten behoeve der gemeente Rotterdam, ad ƒ 211,200, gister tot 94 1/2 pCt. is genomen.

— Te Middelburg is eene vergadering van de rederijkerskamer gehouden, op verzoek en onder medewerking van den heer *Prudens v. Duijse*, ten voordeele van het te Rijswijk op te rigten monument ter eere van *Tollens*. De opbrengst was ƒ 250,- onzuiver.

— In den nacht van den 8. dezer is alhier, na langdurige ongesteldheid, overleden de heer mr. *W. A. Pillera*, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, laatstelijk staatsraad in buitengewone dienst. De overledene had den ouderdom van 76 jaren bereikt en was in deze stad vooral bemind om zijn weldoen aan weduwen en weezen. *Ebl.*

— Als eene bijzonderheid, te grooter, met het oog op den zachten winter, deelen wij mede, dat in de vorige maand in de gemeente Opsterland niet minder dan 8 geschoten arenden zijn vertoond, terwijl het getal daarvan in het geheele jaar 1858 over alle gemeenten der provincie slechts 9 heeft bedragen.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 11 Feb., 1.79 El; + AP. 8.74. Gev. 20 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 11 Febr. 8 voet; 7 voet 10 duim Rijnlands.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Vervolg van het Bijvoegsel.

De *Voorz.* is uitgegaan van het denkbeeld of het zooveel geld waard is. Als men vroeg of de verlichting goed is? zou Spr. zeggen ja, maar als men vroeg, of zij niet beter kon zijn, zou zijn antwoord wezen: ja, als er maar geld voor gegeven wordt. Zoo ook met de policie, en dan is het de vraag, of het der burgerij zoo veel geld waard is? Spr. wil wel verklaren, dat, als hij die ƒ 7000 per jaar zou kunnen besteden tot het maken van verfraaijingen of voor het onderwijs, hij daaraan de voorkeur zou geven. Maar niets staat in den weg, dat de raad de voorkeur aan de policie geve; hij is volkomen bevoegd. Tegen het doen vaststellen van zoodanige vaste regeling heeft Spr. geen bezwaar; maar Spr's. standpunt is, dat als in den raad stemmen opgaan om de attentie op iets te vestigen, dit door hem niet uit het oog wordt verloren; bij de behandeling der begrooting zijn het slechts 2 of 3 leden geweest die uitbreiding verlangden. Spr. heeft daaruit dus kunnen opmaken, dat de raad er meer uitgaven niet wilde doen. Deze diskussie zou Spr. doen denken, dat die geest zich heeft uitgebreid. Het komt Spr. voor, dat zelfs bij eene regeling altijd iets onzekers blijft; het rijk heeft onlangs eene rijksveldwacht georganiseerd, om daar waar de behoefte zich voordoet, de plaatselijke policie te versterken, zoodat welligt zonder opoffering van de stad de policie versterkt zal worden, als men een weinig wacht. Vroeger heeft men 8 agenten gehad; later 12, nu is hun getal tot 20 geklommen; vroeger had men één inspekteur; nu zijn er drie. Wanneer men nu nog meer wil uitbreiden, dan is het eene geldkwestie. Spr. zal er zich niet tegen verzetten, maar als lid van den raad meenende geroepen te zijn, om de finantieele belangen te behartigen, kan hij er zoo dadelijk zijne toestemming niet aan geven. Uit al deze diskussiën zal hij echter zeker aanleiding vinden om de zaak op nieuw te onderzoeken. Hij heeft er echter niets tegen, zoo de raad, om het hem gemakkelijk te maken, eene komm. wil benoemen.

De heer *Boer* ziet zich genoopt, ook als lid van het dagel. bestuur, een enkel woord in het midden te brengen. Hij zal zich niet begeven in eene bepaalde kwalifikatie van de policie hier ter stede, en wat hij wenscht te zeggen zal zich aansluiten aan de verklaring, heden door den Voorz. afgelegd, dat het policiewezen te Utrecht voor verbetering vatbaar is. Spr. verklaart hier openlijk als zijne meening, dat het policiewezen werkelijk allezins voor verbetering vatbaar is. De wijze om daartoe te geraken is voor Spr. de hoofdzaak. Een voorstel daartoe strekkende is gedaan, maar door sommige leden bestreden, op grond dat de raad niet bevoegd zoude zijn tot de daarbij bedoelde regeling; die meening kan Spr. niet deelen; hij gelooft, dat, waar sprake is van eene goede policiezorg, dit eene zaak is, die op twee hoofdpunten nêerkomt: op goede regeling en krachtige uitvoering. Tot het eerste, het stellen van regels, is de raad door de gemeentewet bij dit onderwerp evenzeer geroepen, als bij verschillende andere takken der gemeentelijke administratie, het finantiewezen, enz. Goede regeling zal zeer bevorderlijk kunnen zijn, om ook dit onderwerp te brengen in overeenstemming met de bestaande behoeften en met den wensch van vele leden der vergadering. Eene andere vraag is het: of hij het niet met andere leden wenschelijk gerekend zou hebben, dat de voordragt tot dergelijke regeling van B. en W. ware uitgegaan? dat zou eigenlijk regelmatiger schijnen. De verwezenlijking van dat denkbeeld beschouwt Spr. echter als moeijelijk. Over de zaak der policie schijnt toch in het dagel. bestuur — hoe eenstemmig men daar ook over de meeste zaken denken moge — geene volkomene overeenstemming te heerschen. Dat is reeds gebleken en treedt ook thans op den voorgrond. Spr. toch heeft den Voorz. hooren gewagen van verschillende maatregelen, door hem genomen om *zich* licht over dit onderwerp te verschaffen, heeft hooren zeggen, dat *hij* naar aanleiding van dat een en ander welligt niet ongenegen zou zijn eene voordragt aan den raad te doen, enz. Hij is daarbij in de onderstelling, dat de Voorz. aldus spreekt alleen voor zich als burgemeester van Utrecht, zeker niet als lid van het dagel. bestuur; althans, hij heeft met de leden van het dagel. bestuur over die voornemens geenszins van gedachte gewisseld. Met het oog op die verschillende omstandigheden, ziet Spr. geene zwarigheid zijn stem aan het voorstel van den heer *Pabst* te geven.

De heer *de Muralt*, zich vereenigende met hetgeen zijn ambtgenoot *Boer* gesproken heeft, zal ook voor het voorstel van den heer *Pabst* stemmen; niet omdat hij opziet tegen de moeite om als lid van het dagelijksch bestuur het ontwerp mede te maken — en het is toch eene uitzondering als zoodanig ontwerp niet door B. en W. ter tafel wordt gebragt — ofschoon het hier ook wel anders geschiedt, — maar omdat hij er tegen opziet in het koll. van B. en W. het onderwerp te behandelen; hij wacht daarvan niet veel goeds; B. en W. verschillen te veel van gevoelen omtrent de geheele zaak der policie, ook te veel omtrent de opvatting der bepalingen van de gemeentewet, die daarop betrekking hebben, en hoofdzakelijk daaraan is het toe te schrijven, dat nog geen ontwerp tot regeling of uitbreiding door hen is ingediend. Spr. heeft meer dan eens als wethouder de zaak ter sprake gebragt, maar niet die overeenstemming van gevoelens gevonden, die er toe kan leiden eene voordragt te doen. Aanleiding genoeg heeft daartoe bestaan; reeds voor dat Spr. lid van den raad was, heeft hij in den raad hooren beweren dat de politie niet goed was ingerigt; bij de behandeling van de gemeente-begrootingen is herhaaldelijk door vele Spr's. daarover geklaagd; de bewoners van de Maliebaan rigtten een adres daarover aan den raad, de komm. voor de begrooting heeft zelfs den wensch uitgedrukt, dat, bij de organisatie van het policiewezen, de klepperwacht door agenten in vaste dienst moge worden vervangen; en waartoe heeft dat alles geleid? tot niets! Er is geen ontwerp ingediend en het zal ook wel niet ingediend worden, als de raad niet uitdrukkelijk het van B. en W. verzoekt; daarom zal Spr. voor het voorstel stemmen.

De heer *de Jong* zegt, dat door de verklaringen van de heeren *Boer* en *de Muralt* nu duidelijk wordt, hetwelk trouwens reeds werd vermoed, dat bij het dagel. bestuur groot verschil van gevoelen bestaat. De raad zal met hem dien toestand betreuren, wel voor den gang van zaken nadeelig moet werken. — Spr. kan echter niet gelooven, dat daarom deze aangelegenheid niet aan het dagel. bestuur zou kunnen worden toevertrouwd. Als het belang der gemeente het vordert, zullen de leden hunne partikuliere inzigten ter zijde stellen. — Spr. twijfelt niet of de Burg. zal daarin het voorbeeld geven; hij vleit zich dat de bij hem reeds ingekomene inlichtingen en vooral deze diskussie hem van zijn gevoelen zullen afbrengen, alsof het policie-wezen hier ter stede in voldoenden toestand verkeert. — Het is van het grootste belang dat de Burg. daartoe medewerkt, want de uitvoering der zaak is uitsluitend aan hem opgedragen. In het vertrouwen, dat de Burg. daartoe geneigd is, zooals na zijne laatste verklaring reeds niet meer twijfelachtig is, zal Spr. de eer hebben eene motie van orde te doen van deze inhoud: De raad, in aanmerking nemende, dat aan de policie hier ter stede eene betere inrigting behoort te worden gegeven, en in het vertrouwen dat het dagelijksch bestuur die zaak in ernstige overweging zal nemen, gaat over tot de orde van den dag.

De *Voorz.* laat wat de heer *de Muralt* zegt geheel voor diens rekening, maar hem is 't onbekend, dat ooit bepaalde beraadslagingen over de zaak hebben plaats gehad.

De heer *de Muralt* heeft slechts gezegd, dat de zaak meermalen ter sprake is gebragt.

De heer *Ackersdijck* ondersteunt het voorstel van den heer *de Jong*. Er is zooveel over de zaak gesproken, dat er geen twijfel kan overblijven omtrent de behoefte eener betere organisatie. De policie voldoet niet. De diskussie zal die overtuiging wel op al de leden van het dagel. bestuur hebben overgebragt. Voor eene uitgaaf daarvoor moet men niet terugdeinzen. Het onderwijs en de policie zijn de behoeften, waarvoor in de eerste plaats behoort gezorgd te worden. Spr. houdt het er voor, dat het dagel. bestuur nu wel eene voordragt zal indienen, en dan ziet hij nog geen reden om eene komm. te benoemen.

De beraadslagingen worden alsnu gesloten, en het voorstel van den heer *de Jong* verworpen met 13 stemmen tegen die der HH. *de Jong*, *v. Boetzelaer*, *v. Doorn*, *Schuurman*, *Schuller*, *v. Hoytema*, *Ackersdijck* en *v. Stirum*. Het voorstel van de heer *Pabst* wordt hierop aangenomen met 18 stemmen tegen die van den heer *v. Doorn*.

De verg. gaat wegens het vergevorderd uur uiteen.

KONSTANTINOPEL, 9 Februarij.

De Porte, die besloten heeft tegen de verkiezing van *Alexander Couza* tot hospodar van Moldavië en Wallachije te protesteren, verlangt van de gezanten der vreemde mogendheden, dat de Parijsche konferentie weder worde bijeengeroepen.

MADRID, 4 Februarij.

Het wetontwerp op de drukpers is bij de Kortes ingekomen. Het bestaat uit 297 artikelen. De R. K. Godsdienst, de vorst en zijne prerogatieven, de dinastie, de troon en de andere hoofdelementen der konstitutie mogen geen onderwerp van polemiek zijn. De kennisname van overtredingen in deze verblijft aan de geregtshoven. Alle andere overtredingen zullen behooren tot de kennisname der jury. De preventieve in beslagname wordt afgeschaft, gelijk mede de verpligting tot onderteekening der artikelen, en de kautie door den direkteur van een blad te stellen, en nog een aantal andere kleinere belemmeringen. De vergadering heeft met genoegen van dit ontwerp kennis genomen, en een voorstel zal gedaan worden om het, in afwachting der goedkeuring door de Kortes en der bekrachtiging door de koningin, in werking te brengen.

NAPELS, 10 Februarij.

De erfprinses van Toskanen, wier ziekte men voor een paar dagen heeft gemeld, is heden overleden. (Prinses *Anne Marie*, dochter van den regerenden koning van Saksen, geboren 4 Jan. 1836, was dus 23 jaren. Zij was den 24. Nov. 1856 in het huwelijk getreden met den erf-groothertog van Toskanen. Uit dit huwelijk is eene dochter *Maria Antoinette* den 10. Jan. 1858 geboren.)

TURIJN, 8 Februarij.

In het rapport aangaande het wetsontwerp omtrent de leening leest men o. a., dat Oostenrijk dagelijks vijandiger houding aanneemt, hetgeen van te meer gewigt is, als men in aanmerking neemt, dat het sedert eenige jaren er op uit is, steeds zijn overwigt in de andere Italiaansche staten te doen toenemen. Langzamerhand en bijna onmerkbaar zijn de verschillende Italiaansche staten op verschillende wijzen in zekeren zin tot vasallen van Oostenrijk gemaakt. Behalve op de gevaren uit dit alles voortspruitende, kon men nog wijzen op een ander, gelegen in de verbittering in Lombardije, nu op zijn hoogst gestegen. Onder den drang dus van Oostenrijks overweldigingspolitiek, tegenover die bedreigingen, en in de nabijheid van zulk een brandpunt van verkropten toorn, is het onontbeerlijk voor de veiligheid des lands te zorgen.

TURIJN, 11 Februarij.

De rede, door den keizer der Franschen, bij de

opening der wetgevende vergadering uitgesproken, heeft in geheel Italië eenen diepen indruk gemaakt. Brieven uit Milaan, Venetië, Florence en Bologna beschouwen allen de woorden van den keizer als een onderpand van eene betere toekomst voor het Schiereiland. De Piemontesche pers, zoowel de gematigde als de radikale, stemt er in overeen, dat de keizerlijke troonrede in een verheven geest is opgesteld. De *Opinione* zegt, dat sedert lang Frankrijk geene taal gehoord heeft zijner grootheid en zijner magt zoozeer waardig.

MILAAN, 5 Februarij.

Uit Modena schrijft men, dat de garnizoenen boven de Apenijnen wel versterkt zijn, maar alleen uit voorzorg tegen aanvallen van de staatkundige uitgewekenen.

BERN, 7 Februarij.

Daar verschillende berigten uit de aan Italië grenzende kantons Tessin en Walliserland melden, dat men met het oog op een oorlog in Italië, vrijkorpsen vormt, en zelfs een tal van agenten daartoe die kantons doorreist, heeft de Bondsraad de aandacht der betrokken kantons op die geruchten gevestigd, met uitnoodiging geenerlei demonstratie toe te laten, en geenerlei handeling, die Zwitserlands neutraliteit in gevaar zou kunnen brengen.

WEENEN, 8 Februarij.

Algemeen wordt in Europa erkend, dat de bezetting van den Kerkelijken staat door vreemde troepen eene anomalie is. Het is waar, dat meer dan een staatsman in deze door velen aangevoerde grief een voorwendsel ziet voor andere plannen, maar zoo men het gestelde voor waarheid aanneemt, moet men tot het besluit komen, dat het behoud van den vrede zal afhangen van Oostenrijk en zijne gezindheid om mede te werken tot hervormingen in den Kerkelijken staat. Men verneemt dan ook, dat ons kabinet dezer dage aan het Engelsch ministerie te dier zake mededeelingen heeft gedaan, welke aan de aandacht der Fransche regering zijn aanbevolen.

Van regeringswege is bevel gegeven, om in de Oostelijke provinciën des rijks zoo spoedig mogelijk 20,000 paarden te koopen.

Men zegt dat eene partij in de Skupschina plan heeft, *Milosch* tot koning van Servië uit te roepen.

Te Jassy is eene zamenzwering ontdekt. Vijftig personen zijn gearresteerd. De vertegenwoordiging was buitengewoon bijeengekomen, om over die zaak te beraadslagen.

— 11 *Febr.* Met. 5 pCt. 78.00; Nat. 79.60; Bank 936.—; Noord-Bahn akt. 171; Credit Anst. 212, O-Fr. Spoorw.-akt. 221.—; Lomb. Venet. 95.—; W. op Lond. 3 m. 10.44; G. 4,- ; Zilv.

TRIEST, 10 Februarij.

Brieven uit Korfu van den 5. Febr. behelzen, dat men aldaar een koninklijk schrijven had ontvangen, bevattende een ontkennend antwoord op het verzoekschrift van het Ionische parlement, waarbij de vereeniging van de Ionische eilanden met het koningrijk Griekenland verzocht wordt.

BERLIJN, 10 Februarij.

Uit Munchen schrijft men, dat onze regering op het van Beijeren uitgegaan voorstel tot het verbieden van den uitvoer van paarden, reeds toestemmend heeft geantwoord. Naar men van goederhand verneemt, heeft de regering echter in deze nog geen besluit genomen.

Van een memorandum van den koning van Napels over Italië is hier niets bekend.

Waarschijnlijk zal hier te lande weder vrijheid worden gegeven tot het houden van bordeelen. De noodzakelijkheid van dit kwaad schijnt dus het in de praktijk onhoudbare der theoriën, die het willen weren, te hebben doen inzien.

Het ministerie van Oorlog heeft alles geregeld voor eene eventueele mobilisatie van het leger.

LONDEN, 10 Februarij.

Op de scheepswerven en in de arsenalen wordt met den meesten ijver voortgegaan aan de verbetering en uitbreiding der oorlogsvloot. Dezer dagen zijn weder bij verscheidene firma's 16 groote machines voor oorlogsstoomschepen besteld, terwijl uit Woolwich aan de *Times* gemeld wordt, dat de heer *Armstrong*, de uitvinder van het nieuwe kanon, waarmede zware kogels op een afstand van meer dan een Duitsche mijl geworpen kunnen worden, een kontrakt met de regering heeft aangegaan voor de spoedige levering van een groot aantal dier kanonnen.

Uit New-York verneemt men dat in het kongres een der afgevaardigden heeft aangedrongen op de noodzakelijkheid om Kuba bij de Ver. St. in te lijven, hetzij door het te koopen, hetzij door het te nemen. Een ander afgevaardigde heeft eene bill ingediend, volgens welke de president gemagtigd zou worden, de land- en zeemagt te bezigen, als hij reden heeft te vreezen, dat een der transitowegen geblokeerd kunne zijn, of de personen en eigendommen van Amer. burgers daar bedreigd worden; 2°. hem dezelfde magt te verleenen, als geweld op Amer. burgers of hunne eigendommen gepleegd wordt in Midden-Amerika of Mexiko.

LONDEN, 11 Februarij.

In het Hoogerhuis heeft lord *Malmesbury* zich niet bereid verklaard te antwoorden op de vraag, of de beide Donau-vorstendommen regt hadden deuzelfden hospodar te kiezen.

De heer *d'Israëli* deelde in het Lagerhuis mede, niet voornemens te zijn wijziging te brengen in de heffing der regten op de suiker.

De *Times* maant Oostenrijk aan, zich bereidwillig te betoonen in het brengen van veranderingen in het wanbestuur van Centraal-Italie en zich daarover met de mogendheden te verstaan. Oostenrijk moest door middel van eene cirkulaire zijne toestemming daartoe openbaar maken.

De *Times* beschouwt de geldigheid der dubbele verkiezing van kolonel *Couza* als zeer betwistbaar, daar de konventie in dit geval niet voorzien heeft en het ook niet verboden is.

Volgens een gerucht is de Peruaansche regering voornemens eene leening van 10 millioen te sluiten, die binnen vijf jaren afgelost zullen worden uit de opbrengst der guano. De regering zou dan tevens de likwidatie der oude schuld waarborgen.

— 11 *Febr.* Gec. 95$^{3}/_{8}$; Peru 4$^{1}/_{2}$ pCt. 94; 3 pCt. 74; Venez. 5 pCt. 43$^{1}/_{2}$; Port. 3 pCt. 46$^{1}/_{4}$; Sp. 3 pCt. 44$^{1}/_{4}$; 1$^{1}/_{2}$ pCt. 29$^{3}/_{4}$; Rusl. 4$^{1}/_{2}$ pCt. 100$^{1}/_{4}$; 5 pCt. 112$^{1}/_{2}$; Holl. 2$^{1}/_{2}$ pCt. 65$^{3}/_{8}$; 4 pCt. 101$^{1}/_{4}$; Sard. 80.

PARIJS, 10 Februarij.

De krijgstoerustingen blijven aanhouden, doch de oorlog wordt niet als onmiddelijk aanstaande beschouwd.

De generaal *Lahitte* is thans bezig te Vincennes proeven te nemen met ligt geschut, dat evenwel in staat is bres te schieten. De keizer heeft de vorige week de proeven bijgewoond, die naar men verneemt, uitnemend gelukt zijn en waardoor als het ware eene omwenteling in het stelsel der artillerie tot stand zal gebragt worden.

Men spreekt algemeen van een huwelijks-verbindtenis van den koning van Sardinië met de dochter der hertogin van Leuchtenberg, eene achttienjarige kleindochter van keizer *Nikolaas*, en, door haar vader, verwant aan onzen keizer.

Heden is de brochure van den heer *de Girardin* verschenen. Aan het slot wordt daarin gezegd: »Of de oorlog is offensief, òf hij is defensief, òf hij is geen van beiden, maar eene gewapende interventie. Geen voorbeeld nu bestaat er van een gewapende interventie die ooit haar doel bereikt heeft en niet altijd een misslag geweest is. Is hij defensief dan regtvaardigt hij zich door zijne wettigheid. Is hij offensief dan vindt hij verontschuldiging door de overwinning. De overwinning zonder veroveringen is eene ongerijmdheid. — Geldt het de inmenging in de aangelegenheden der Romanen? Moeten de Lombardiërs onder het Sardinische bewind geplaatst worden, in weêrwil van de herinnering aan de vergadering te Lugano in 1848? Moet er gezorgd worden dat de Paus het hoofd zij van een Italiaansch verbond? — Wij zullen zeggen: vrede.

Moet er weêrwraak worden genomen wegens den slag van Waterloo? Moet de linker-Rijnoever aan Frankrijk worden teruggegeven? Moet aan Rusland de vrijheid ter zee worden verschaft, ten einde het te beletten zich van den sleutel der Dardanellen meester te maken? Moet het programma van St. Helena en van Ham worden ten uitvoer gebragt? — Wij zullen zeggen: oorlog.

Of de oorlog met zijne veroveringen, of de vrede met zijnen vooruitgang."

PARIJS, 11 Februarij.

De *Moniteur* bevat ook het maandelijksch verslag van den staat der bank. Er is eene vermeerdering van 23$^{1}/_{2}$ millioen frs. in portefeuille; daarentegen is er eene vermindering van één millioen in kontanten; van 29 millioen in billetten; van 6 millioen in de schatkist; van 16$^{1}/_{2}$ millioen in de voorschotten op publieke fondsen.

MARSEILLE, 10 Februarij.

De mail uit Indië brengt ons berigten uit Calcutta van den 8. Jan., die niet zoo gunstig voor de Engelsche wapenen zijn als hunne officieele bulletins vermelden. De gevolgen van den veldtogt laten veel te wenschen over. De amnestie heeft niet de verlangde uitwerking gehad. Die maatregelen worden door de Hindoes als een bewijs van zwakheid beschouwd. De dagbladen uit Indië zetten het goevernement tot gestrengere maatregelen aan. Lord *Clyde* heeft de ontwapening van al de provinciën in het noorden van de Jumna tot den Ganges bevolen.

Een brief van de grenzen van Oude van den 23. Dec. zegt, dat 20,000 opstandelingen te Toolsepore onder bevel van *Bally-Rao*, broeder van *Nena-Sahib*, vereenigd zijn.

Uit China heeft men berigten tot den 29. Dec.: Het dagblad van Pekin behelst een artikel, waaruit blijkt, dat het Chinesche goevernement niet geneigd is, om zich naar den inhoud van het laatste verdrag te gedragen. Lord *Elgin* was den 20. Nov. te Nankin aangekomen, om tegen de opstandelingen te ageren, om daardoor het hof van Pekin te gerieven. Men verwachtte nieuwe verwikkelingen. De baron *Gros* had dan ook zijn vertrek verschoven en zal afwachten welken keer de zaken zullen nemen.

MARSEILLE, 11 Februarij.

Uit Rome heeft men hier berigten van den 8. Febr., meldende, dat, de Paus prins *Alfred* van Engeland hebbende laten verwelkomen, die prins den 7 Febr. een officieel bezoek bij den Paus heeft afgelegd. De heer *Russell*, sekretaris van de Engelsche legatie te Florence, heeft den prins vergezeld.

Uit China verneemt men nader, dat lord *Elgin* met zijn eskader, bestaande in 5 stoomschepen en eenige kanonneerbooten, de rivier tot boven Nankin was opgevaren. Zijne laatste berigten waren van den 24 Nov. De Engelsche dagbladen gelooven, dat hij den Chineschen opstand zal dempen, en deze zaak wordt van zoo veel belang beschouwd, dat de Fransche ambassadeur en de Chinesche gevolmagtigde hun vertrek uit Kanton hebben uitgesteld, om den uitslag af te wachten.

De thee was in China door den opstand moeijelijk te bekomen; doch de andere handelsartikelen waren in overvloed.

BRUSSEL, 11 Februarij.

Nog altijd blijft de Kamer der Representanten over die artikelen in het ontwerp van strafwetboek beraadslagen welke op de overtredingen betrekking hebben, door bedienaars der Godsdienst in de uitoefening hunner funktiën begaan. Eergister en gister sprak daarover, onder anderen, de heer *Pirmez*, afgevaardigde uit Charleroi, met zeer veel vuur, en wilde in den geest van het tweede rapport der bijzondere kommissie, de weglating der artikelen 298 tot 300 en de wijziging der artikelen 295 en 296, in zoodanigen zin, dat eene bijzondere verantwoordelijkheid aan die lagere geestelijken zou worden opgelegd welke, in de uitoefening hunner funktiën en in het openbaar, een van hunne superieuren uitgegaan schrijven verkondigen. Na hem verdedigde de heer *Defré*, vertegenwoordiger uit Brussel, de beginselen der gelijkheid van alle burgers voor de wet en der meest uitgestrekte vrijheid, onder den eenigen waarborg van het gemeene regt.

ADVERTENTIEN.

*** Getrouwd:

J. D. VAN BERKESTIJN

met

C. J. VAN BLARICUM.

Utrecht, 10 Februarij 1859.

*** Het behaagde den Heer van leven en dood, na eene langdurige ziekte, op heden, in den ouderdom van 76 jaren, van mijne zijde weg te nemen, mijn dierbare Echtgenoot Mr. W. A. PILLERA, in leven Staatsraad in buitengewone dienst, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, met wien ik meer dan 49 jaren in den echt verbonden was.

Utrecht, M. E. PILLERA.
8 Febr. 1859. geb. VAN TEIJLINGEN.

*** Op den 9. Februarij 1859 overleed alhier, na een allersmartelijkst lijden van 6 maanden, in den ouderdom van ruim 77 jaren, mijn dierbare Echtgenoot, de Wel Edele Gestrenge Heer, LEONARDUS TEMMINCK, in leven gepensioneerd Hospitaal-Meester en laatstelijk gepensioneerd Ontvanger.

Wed. L. TEMMINCK,
V. A. DE SERIÈRE.

AANKONDIGING.

*** Door het aan den Hoofdonderwijzer der Stads Tusschenschool te Utrecht verleend eervol ontslag is de betrekking van HOOFDONDERWIJZER aan die School met 1°. Mei 1859 vakant.

Sollicitanten den 2. of 1. rang of eene acte van Hoofdonderwijzer bezittende, worden uitgenoodigd zich vóór den 15. Maart e. k. met vrachtvrije brieven en overlegging der vereischte stukken aan te melden bij den Secretaris dezer gemeente.

Het onderwijs aan 200 à 300 Kinderen te geven, omvat de vakken van het Lager Onderwijs omschreven in art. 1 der wet letter *a.*—*i.*

Aan den Hoofdonderwijzer wordt behalve vrije woning eene jaarwedde toegelegd van *f* 900.

Tijd en plaats van het vergelijkend Examen zullen nader worden medegedeeld.

Burgemeester en Wethouders van Utrecht
Utrecht, N. P. J. KIEN.
4 Februarij 1859. De Secretaris
H. G. RÖMER.

Onderlinge Nederlandsche Verzekering-Societeit der uitkeering van Gelden bij Overlijden, onder directie van BEELER & Co. Amsterdam.

*** In deze Societeit kunnen als Leden ingeschreven worden alle Personen van beider geslacht, die in eenen gezonden toestand verkeeren, van hunne geboorte tot en met hun 80ste jaar.

Deze Societeit heeft ten doel, om op den voet van onderlinge verzekering bij overlijden van een der ingeschrevene Leden, in de daarop betrekking hebbende Klasse en Onderdeel, zoo veel malen Vijftig Cents aan zijne Erfgenamen of Regtverkrijgenden uit te keeren, als er op den Maandag van de week van overlijden zich Leden in deze Afdeeling, Klasse en Onderdeel bevinden; voor kinderen beneden de 10 Jaren wordt slechts zoo veel malen 10 Cents uitgekeerd.

De Ouderdom geeft de klasse aan en kan men naar verkiezing zich doen inschrijven in de Onderdeelen van 1001 Leden, 501 Leden of 251 Leden, waardoor men zijnen Erfgenamen of Regtverkrijgenden, bij het voltallig zijn dier Onderdeelen ƒ 500, ƒ 250 of ƒ 125 kan doen genieten.

De Directie zal met het oog op de buitengewone uitgaven bij sterfgevallen, binnen drie dagen na den dag van het Overlijden, tegen overlegging der doodacte de gelden voorschieten, onder verpligting der Leden, om die binnen 14 dagen te voldoen.

De Administratiekosten zijn 32½ cent per drie maanden, waarover door de Correspondenten gedisponeerd zal worden.

De inschrijvingen geschieden ten kantore van den Hoofd-Agent D. F. LIEFRINK, te Zeyst, of bij deszelfs Correspondenten.

Correspondenten worden nog gevraagd voor de gemeenten: Ysselstein, Vianen, Wijk bij Duurstede, Kuilenburg, Nijkerk, Breukelen, enz.

Brieven franco bij den Hoofd-Agent.

KENNISGEVING.

*** Dijkgraaf en Hoogheemraden van den Lekdijk Benedendams en van den Ysseldam brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat de Lijsten van Stemgeregtigde Ingelanden voor de onderscheidene Districten gedurende acht dagen zullen voorliggen in de Raadhuizen van de Hoofdplaatsen der Districten, van af Maandag den 21. Februarij 1859.

Utrecht den 5. Februarij 1859.

MARTENS VAN SEVENHOVEN, Dijkgraaf.
J. E. DE PESTERS VAN CATTENBROEK, Sec.

*** Degenen, welke iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan de nalatenschap van Mejufvrouw LOUISE DEEL, gewoond hebbende en op den 18. December 1858, overleden te Utrecht, aan de Voorstraat, Wijk H. No. 496, gelieven daarvan, *ten spoedigste en vóór den 15 Februarij 1859*, schriftelijk opgaaf te doen, ten kantore van den Notaris *J. H. van Schermbeek*, te Utrecht aan het St. Janskerkhof.

HUIS VAN BEWARING

te WIJK BIJ DUURSTEDE.

*** Het Collegie van Toezigt over het Huis van Bewaring, te Wijk bij Duurstede, zal op Woensdag den 23. Februarij 1859, des namiddags ten één ure, op het Raadhuis te Wijk bij Duurstede in het openbaar aanbesteden:

Het maken van eenige herstellingen en vernieuwingen aan het Huis van Bewaring te Wijk bij Duurstede.

De teekening en het bestek liggen dagelijks, uitgenomen des Zondags, des voormiddags van 10—12 ure op de Secretarie te Wijk bij Duurstede ter inzage, ook zullen er bestekken te verkrijgen zijn bij den heer WIJNDELS DE JONGH, te Utrecht, bij wien nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Aanwijzing in loco zal plaats hebben op Maandag den 21. Februarij 1859, des voormiddags van 10—12 ure.

Wijk bij Duurstede, 7 Februarij 1859.

Het Collegie van Toezigt over het Huis van Bewaring te Wijk bij Duurstede,
Jhr. Mr. L. H. VAN ASCH VAN WIJCK, Voorzitter.
Mr. C. FOCK, Secretaris.

TE HUUR:

*** Met 1 Mei aanstaande, op een der beste standen der stad, een GEMEUBILEERDE VOORKAMER met ALCOVE, zeer geschikt voor een eenig Heer of Dame. Te bevragen onder lett. Z. bij de Wed. F. HERFKENS EN ZOON.

*** Door sterfgeval biedt men voor verminderden prijs **te huur** aan, op een fatsoenlijken stand, een net en welingerigt HUIS met vijf Kamers, Plaats en Tuintje. Nadere informatiën te bekomen bij H. VAN DIJK, Mr. Timmerman aan de Voorstraat. Brieven franco.

*** **Te huur** met primo Mei e. k. een HUIS met vijf Kamers, Keuken, Kelder, Zolder en verdere gemakken, alsmede een ruime Tuin waarin een Tuinhuis of Mangelkamer, op het *Bagijnen Bolwerk* te Utrecht wijk H. nº. 322, met een riant uitzigt. Te bevragen bij J. DE LEUR, Oudegracht bij de Smeesteeg en bij den bewoner. Te bezigtigen alle werkdagen 10 tot één uur, mits vooraf belet vragende.

LUDWIG BAUSCH

aus Leipzig

*** ist mit seiner Sammlung ECHT ITALIEN. STREICHINSTRUMENTE hier angekommen und bis den 14. d. M. van 10—4½ uhr zu sprechen im Hôtel *Casteel van Antwerpen*.

JEUGDIGE LETTERZETTERS

*** worden gevraagd, om des noods terstond in dienst te treden. Adres aan het Bureau dezer Courant, Korte Nieuwstraat.

*** **Men vraagt** tegen Mei in eene drukke dienst eene bekwame KEUKENMEID, die tevens huiswerk kan verrigten, — tegen een ruim loon. Men adressere zich met franco brieven onder lett. A. Bureau dezer Courant.

*** **V. N.**, zich refereerende aan zijne Advertentie, geplaatst in de Utrechtsche Courant van 4 Dec. ll., waarin hij zich beklaagde, dat de Prediking der drie Paters Missionnarissen te *Cothen*, zoo weinig goede uitwerking had gehad te hemwaarts, betreffende de gelden die hij had geleend op goed vertrouwen aan zekeren baas J. en vrouw M., en welke men tot nog toe weigerde terug te geven, terwijl bij zijn hoop te kennen gaf, dat het eerstvolgend Jubilé gelukkiger voor Hem op de gemoederen zoude werken; acht zich verpligt publiek te maken, dat het genoemde Jubilé voor Hem even weinig heeft uitgewerk, als de prediking der Paters, wel dat men schrikkelijke verwenschingen en vervloekingen heeft uitgebraakt achter zijnen rug; doch dit geeft geen *Geld*, men zoude beter doen met te betalen, in plaats van die *uiterlijke* betooning van berouw des harten te laten blijken.

ZOMERDIENST,

aanvangende 14 Februarij 1859.

STOOMBOOT-DIENST

TUSSCHEN

CULENBORG, VREESWIJK EN ROTTERDAM

EN TUSSCHENLIGGENDE PLAATSEN

EN TERUG.

*** Van CULENBORG des Maandags en Dingsdags 's morgens ten 4 ure.

Van VREESWIJK des Maandags en Dingsdags 's morgens ten 4¾ ure.

Andere dagen, uitgezonderd des Zondags:
Van CULENBORG 's morgens ten 7 ure.
Van VREESWIJK 's morgens ten 7¾ ure.

Om te ROTTERDAM aan te komen 's Maandags en Dingsdags omstreeks 8 ure, en de andere dagen omstreeks ten 11 ure.

Van ROTTERDAM iederen dag, uitgezonderd des Zondags 's namiddags ten 2 ure.

Van SCHOONHOVEN en benedenwaarts worden alle dagen retour-kaarten afgegeven.

Nadere inlichtingen worden gegeven bij de Agenten, als: te *Culenborg*, bij E. BEUSKER; te *Vreeswijk*, bij W. VAN DIJK; te *Utrecht*, bij A. DE GROOT in den liggenden Os, bij MAARSCHALKERWAARD buiten de Tolsteegpoort, alwaar de Barge afvaart.

*** W. J. A. MULDER geeft uit:

ROME, KINDERDIEF.

De Brochure: **De Waarheid in de zaak Mortara getoetst**

DOOR EEN HUISVADER.

Voor Rekening van den Schrijver. Prijs 10 Cents.

Deze Brochure wordt niet in commissie gezonden, maar moet voor rekening ontboden worden.

Marktberigten.

Amersfoort, 11 Feb. Tarwe van ƒ 7.50 tot ƒ 9.00 Rogge van ƒ 5.65 tot ƒ 6.05. Boekweit van ƒ 5.25 tot ƒ 5.90 het mud. Aardappelen van ƒ 1.20 tot ƒ 1.40 het mud. Appelen van ƒ 0.00 tot ƒ 0.00 het m. Boter van ƒ 0.92 tot ƒ 1.00 het Ned. pond. Hoend. Eijeren van ƒ 2.00 tot ƒ 2.20 de 100 stuks.

Arnhem, 11 Feb. Oude Weit van ƒ 0.00 tot ƒ 00.0 Nieuwe Weit van ƒ 7.80 tot ƒ 9.90. Rogge van ƒ 5. tot ƒ 6.20. Boekweit van ƒ 5.20 tot ƒ 5.80. Garst v. ƒ 5.30 tot ƒ 5.50. Friesche Haver van ƒ 4.40 tot ƒ 4. Voerhaver van ƒ 3.50 tot ƒ 3.75. Paardenboonen v. ƒ 8.10 tot ƒ 8.75. Aardappelen van ƒ 1.20 tot ƒ 1. Boter per Ned. p. van ƒ 0.94 tot ƒ 1.20. Appelen v. ƒ 2.70 tot ƒ 4.25.

Amsterdam 11 Feb. Tarwe en Rogge prijsh.; 128. 1 6 b. Pools. ƒ 292, ƒ 303; 132 a o. dito ƒ 322; 1 8/ Bovenl. ƒ 253; 160 2 ℔ dito ƒ 256; 128, 131 ℔ W. en Groet ƒ 225, ƒ 235; 129 ℔ N. Vries. ƒ 241. Ro. 129 ℔ Rost. ƒ 201. Garst in een doen; 102 ℔ Vries. ƒ 152. Haver 100 ℔ dikke ƒ 4,30; Inl. ƒ 1,50 per 100 ki.

Dordrecht. 10 Feb. Granen, enz. Tarwe Onze m. was heden aan Jarige en Nieuwe Zeeuwsche, Vlaam. en Overmaassche Tarwe slechts matig voorzien en deze werd aan gebruikers tot genoteerde prijzen geplaatst. mertarwe schaarsch en prijshoudend. Jar. Zeeuws. Vl. Overm. ƒ 8.50 a ƒ 8.80; N. dito ƒ 7.50 a ƒ 7.80; afwijkende en geringen ƒ 7. a ƒ 7.30; Zomertarwe ƒ 6. a ƒ 7. Rogge Zeeuw. Vl. en Overm. weinig ter m. en tot vorige prijzen langzaam verkocht. Zeeuws. en Overm. ƒ 5.10 a ƒ 5.70. Gerst Winter werd tot 40 en Zomer tot 20 c. hooger in de beste soorten gretig ge-nomen. Zeeuws. en Overm. Winter ƒ 4.50 ƒ 5.10; Zomer ƒ 4.20 a ƒ 4.80. Spelt meerder ter markt, 20 c. lager van ƒ 3.50 tot ƒ 3. 0 moeijelijk te verkoop. Haver werd in de beste Inl. Voedersoorten 10 c. hoo. verkocht. Dikke weinig getoond en goed prijshoud. Zeeuws. en Inlandsche Voeder ƒ 2.50 a ƒ 3.30; Di. dito ƒ 4. a ƒ 4.80. Boekweit zonder handel, Ma. werd op 70 Ned. ℔ in het water op ƒ 165 geveild.

Schiedam, 11 Feb. Granen. Verkocht Rogge 11. Petersb. ƒ 172 6/w.; 126, 128 ℔ Koersche ƒ 188. 6/ ƒ 191 kont ƒ 192 6,w.

Mouwtijn per Ned. vat zonder fust ƒ 13.7. Jene. id. ƒ 19.25. Amsterd. proef ƒ 20.50, zonder de bela-ting. Spoeling ƒ 1.80 per ketel.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk Ned. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Febr.	Uren.	Wind-rigt.	Wind-kr. N.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
11	2	zw.	13.0	757 17	49 8	+ 8 8	0 63	0	Ligt bewolkt
	10	z.	4.5	57.61	41 2	+ 5 2	0 89	0	Helder.
12	8	zzw.	2.5	59.00	38 8	+ 3 1	0.90	0	Ligt bewolkt

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 11 Februarij 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2½	pCt.	64 9/16	64 11/16	64 9/16
dito dito	3	„	77 ½		
dito dito	4	„	98 7/16	98 9/16	98 9/16
Amortisatie-Sijndikaat	3½	„	94		
Handelmaatschappij	4½	„	141¼	141⅛	
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	2½	pCt.	52½		
SPANJE.					
Obligatien	1½	pCt.	30 7/16	30⅛	30 7/16
Obligatien	3	„	44⅛	44¼	
Binnenl. Schuld	3	„	40½	40 9/16	40 9/16
Amortisable			9		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	46⅝	46 11/16	46¾
dito 1856/57	3	„	45⅛	45⅛	45⅝
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	104¾		
Obligat 1828 & 1829.	5	„	102¾		
Cert bij *Stieglitz*	4	„	87¼	87⅜	
dito 1855 6e Serie	5	„	101⅜	101½	101⅜
Inschrijv. in Assign.	6	„	67⅛		
Certifik. van Assign.	6	„	67¼		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			155	155¼	
Obligatiën	4	pCt.	81¼	81⅛	
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	69 13/16	70 1/16	69 7/8
Oblig. Rente Am.	5	„	80⅞	81⅛	80 15/16
dito dito Nat. 1854	5	„	71 7/16	71⅛	71⅛
dito dito	2½	„	35⅞	36 1/16	36
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100	5	pCt.	98⅞		
AMERIKA.					
Peru, Geldleen. 1854.	4½	pCt.	90		
Ecuad. Oblig. 1855	1	„	15⅞	16½	
Venez. Oblig 6 pCt., nu	5	„	41½	41⅝	41⅝
Mexiko, Obl.	3	„	19 1/16	19¼	
N.-Am Illin. Obl. C. B.	7	„	82¼		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Bijvoegsel bij No. 37 van de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Vervolg der zitting van Vrijdag 4 Februarij.

De heer *v. Lier* zegt, dat hier sprake is van eene bevoegdheid, welke de raad zich krachtens de algemeene bepaling der gemeentewet met het volste regt kan voorbehouden; bij gemis eener wet, die de bevoegdheid van den raad uitsluit, moet voorzeker als regel gelden, dat de raad die bevoegdheid heeft. Spr. stelt alle vertrouwen in B. en W., doch komt alleen op tegen een beginsel, hetwelk, zijns inziens, niet het ware is.

De *Voorz.* gelooft dat het stelsel van ieder te laten bouwen gelijk hij goedvindt en het schoonheidsgevoel maar prijs te geven, voor het dagel. bestuur zeker het gemakkelijkste is. Ziet hij echter wat elders gebeurt, zoo gelooft hij, dat het toezigt over het bouwen zich verder behoort uit te strekken, en hij meent ook, dat het zich hier steeds verder heeft uitgestrekt. Spr. acht het bovenbedoeld stelsel niet wenschelijk in het belang der ingezetenen, die allen belang er bij hebben, dat behoorlijk gebouwd worde; het algemeen belang toch wordt dikwijls behartigd als men een gewaand partikulier belang tegenstreeft. Men heeft gezegd, dat de ingezetenen tot nog toe eene onbeperkte vrijheid hebben genoten; dat is niet geheel juist; maar men ziet dan reeds daardoor dat dit ten nadeele van het publiek is geweest; er zijn onderscheidene afzigtelijke straatjes en steegjes gebouwd, hetgeen men bij mindere vrijheid had kunnen tegengaan. Men zegt ook, dat eene kennisgeving van het voornemen om te bouwen, voldoende zou wezen, maar Spr. meent, dat men dan toch dient te weten wat gebouwd zal worden, of wel het bestuur zou er bij moeten staan. Een ander Spr. kan begrijpen, dat men in eene nieuwe stad een sierlijken aanleg wil hebben, doch meent dat dit in eene oude niet noodig is. Spr. vraagt echter of men dan in eene oude stad niet met den tijd moet meegaan en trachten te verbeteren, waardoor men gewis meer in het algemeen belang handelt. Het algemeen belang der ingezetenen is, dat zij in eene sierlijke, aangename stad wonen. Spr. vraagt of men bv. de pothuizen, de oude huizen met luifels moet behouden, omdat de stad eene oude stad is. Spr. gelooft dat het gemeentebestuur ook voor de sierlijkheid, den welstand moet zorgen. Moet men bv. die zeer hinderlijke schoorsteenen aan de grachten houden? Spr gelooft niet, dat het algemeen belang zoo behartigd zou worden. Spr. vindt, dat de bevoegdheid van den raad in deze door sommige leden te beperkt wordt voorgesteld.

De heer *Ackersdijck* was niet in de mogelijkheid vroeger de verg. bij te wonen, en wist niet, dat dit regl. het eerst zou behandeld worden; hij heeft evenwel uit de woorden van den laatsten Spr. eenigzins kunnen opmaken welke bezwaren er tegen worden ingebragt. Hij wenscht een enkel woord daarover te zeggen. Sedert lang heeft Spr. met leed en weêrzin gezien, dat Utrecht afsteekt bij andere steden; dat men hier zorgeloos is ten opzigte van onderwerpen, die elders sedert lang niet meer worden verwaarloosd. In den laatsten tijd is Utrecht in dit opzigt niet vóóruit gegaan, maar achteruit. Dagelijks heeft men nog het afschuwelijk schouwspel van varken en runderen, op straat liggende de slagtbank af te wachten, — van het bloed der geslagte dieren, dat over de straten loopt; dat zijn barbaarschheden, die in Utrecht niet mogelijk moesten zijn. Men ziet ze er integendeel dagelijks toenemen. Zoo is het ook met het bouwen: er wordt zoo slecht gebouwd, dat het tot groot nadeel strekt voor de gezondheid en sierlijkheid. Nu beweert men, dat het bestuur zich om de schoonheid niet moet bekommeren; elk moet zoo afzigtelijk kunnen bouwen als hij goedvindt. Is het dan, vraagt Spr., in het belang van Utrechts burgers, dat misbruiken en verkeerdheden beschermd worden? Spr. heeft zich nooit beschouwd als de vertegenwoordiger van hen, die zulke wenschen koesteren, en zoolang hij lid dezer verg. is, zal hij er tegen spreken. Om de gunst der burgerij te winnen, heeft men verkondigd, dat er geen belemmering moest zijn. De verordening op het bouwen, die alleen bestemd was om de burgerij tegen grove misbruiken te beschermen, is door sommigen uitgekreten alsof zij de grootste willekeur inhield; hare bepalingen werden daarvoor opzettelijk verdraaid en valsch voorgesteld. Zoude dit werkelijk worden toegejuicht? Dan zouden spoedig, de leden, die een toegevoegsteld gevoelen voorstaan, de minderheid in deze vergadering uitmaken. Maar Spr. kan dat niet gelooven. Men is niet zoo verblind, Utrecht in een toestand te willen plaatsen, dat er geen stad zoude zijn, waar het zoo verkeerd toegaat. Algemeen is men er op uit, om meer orde, meer netheid, meer sierlijkheid in de steden in te voeren; zoude men hier het omgekeerde doen? De verordening is nu door de kommissie met de uiterste zorg herzien, zoodat het ontwerp niets bevat, dan hetgeen men in het algemeen belang noodig oordeelt, en de artikelen, die tot misvatting aanleiding konden geven, zijn verduidelijkt. Het komt Spr. voor, dat er geen aanleiding bestaat op nieuw lange diskussiën daarover te voeren. Er is zooveel strijd over gevoerd; alle aanmerkingen zijn overwogen, en de vermeende bezwaren kunnen tegen het nieuw ontwerp niet meer worden aangevoerd. Wilde men nu nog minder bepalen, Spr. is overtuigd, dat men dan het belang van Utrechts ingezetenen niet zoude behartigen. Doch hij moet er bijvoegen, dat als deze gewijzigde verordening wordt aangenomen, hij hoopt dat zij zal worden uitgevoerd.

De heer *v. Geuns* wenscht niet beschouwd te worden als den beschermer van hen, die slecht of afzigtelijk bouwen, en wil ook niet beoordeelen of dat gedaan wordt; hij meent evenwel te moeten opmerken, dat indien het in het algemeen waar is, en indien dan volgens art. 1 tot 4 aan B. en W. de zorg is opgedragen, niet alleen te waken, dat niet onveilig of in strijd met de regelen der gezondheidsleer worde gebouwd, maar ook in aanmerking te nemen het schoonheidsgevoel, bijna elke teekening door B. en W. zal moeten worden veranderd, als het regl. streng moet worden uitgevoerd, waardoor dan hunne werkzaamheden zeer zullen toenemen en zij in der daad de opperbouwmeesters der geheele stad zullen worden. En wordt het reglement niet gestreng ten uitvoer gelegd, worden de meeste verzoeken toegestaan, dan zal de schuld van het niet fraai bouwen van partikulieren op B. en W. worden geworpen. Spr. acht dien toestand niet wenschelijk. Wordt er slecht gebouwd, hij keurt dat af, maar wenscht de verantwoordelijkheid daarvoor niet op B. en W. over te brengen. Spr. heeft gezegd, dat hij niet tegen eene kennisgeving zou zijn; maar hij heeft bedoeld, in verband met de stellige voorschriften die het regl. zou bevatten en inderdaad reeds in menigte bevat, en voor welker naleving dan kan worden gezorgd. Het regl. blijft dan in zijn geheel, en aan B. en W. wordt niet eene zoo onbeperkte magt verleend, die tot zeer vele moeijelijkheden kan leiden.

De heer *Schuurman* had ook liever vaste bepalingen verlangd, als dikte der muren bij de verschillende balkenlagen, evenwel, bij het verbouwen van het bestaande zijn die hoogst moeijelijk na te komen, en Spr. heeft daarom gemeend, aan het regl., wat nu *alleen* rust op vergunning van B. en W. te moeten toegeven. Als die vergunning alleen door hen kon worden nagegaan, zou er genoegzame waarborg bestaan, maar men moet in te veel kleinigheden afdalen. Het dagel. bestuur gaat tot den eersten kameraar, deze, bij zijne bezigheden, draagt het den architekt op; deze weder den opzigter; een algemeen en gelijk inzigt zal dus niet verkregen worden. Daarom zal Spr. zich scharen bij hen, die een appèl bij den raad wenschen. Spr. gelooft dat dit ook voor de met het toezigt belaste ambtenaren een spoorslag zal zijn, om juist na te zien en het dagel. bestuur goed in te lichten.

De heer *v. Doorn* geeft zijn leedwezen te kennen, dat, als hij hier uit innige overtuiging spreekt en naar zijne opvatting van pligt als vertegenwoordiger der burgerij bezwaren tracht weg te nemen, die haar noodeloos zouden drukken, andere leden dit toeschrijven aan onedele drijfveeren, aan zucht naar zoogenaamde populariteit. Zoolang Spr. lid is dezer verg. zal hij naar zijn geweten zijne stem uitbrengen, maar dan meent hij daarbij bescheidenheid in de beoordeeling van zijne medeleden te mogen verwachten.

De *Voorz.* gelooft, dat de heer *v. Doorn* de woorden van een der sprekers verkeerd heeft opgevat. De heer *Ackersdijck* heeft de meening te kennen gegeven, en Spr. deelt die, dat er zekere opgewektheid tegen dat vorig regl. is gaande gemaakt, die gestrekt heeft, om eenige zeer achtenswaardige leden uit den raad te verwijderen. Spr. ziet niet, dat op een van de leden gedoeld is. Bovendien was de heer *Ackersdijck* nog niet in de vergadering tegenwoordig, toen door den heer *v. Doorn* het woord gevoerd werd.

De algemeene beraadslagingen worden alsnu gesloten, waarna de heer *v. Geuns* als motie van orde voorstelt, met de verdere behandeling te supercederen en over te gaan tot de behandeling van het voorstel betreffende de policie.

Deze motie aangenomen zijnde, worden de beraadslagingen over genoemd voorstel geopend.

De heer *Pabst* behoeft, ter ontwikkeling van zijn voorstel, slechts te herhalen, wat in eene vorige zitting geschied is. De Voorz. heeft toen gezegd dat, naar zijne meening, de policie goed werkt; hij heeft gezegd, dat als hij het noodig rekende, meer agenten aan te stellen, hij daartoe het voorstel zou doen, maar dat hij het niet noodig rekent. Tegenover die uitspraak heeft hier, zegt Spr., een wethouder, een lid van het dagel. bestuur, die dus met B. en W. te zamen werkzaam is in de zaak der policie, de uitspraak gedaan: *ik verklaar, dat de policie slecht is.* Er zijn dus twee verschillende opiniën bij het bestuur, die tegenover elkander staan, en de ongunstige opinie wordt nog door een ander lid van dat bestuur gedeeld. Men kan gerust zeggen, dat de autoriteiten, die met onze policie in aanraking komen het met die wethouders eens zijn; bovendien zijn er leden van den raad, die meenen, dat de policie bij gebrek van goede inrigting niet goed werkt. Wat moet nu de raad doen? stilzitten — afwachten tot van wege het bestuur eene voordragt zal komen? Het kan zeer wel mogelijk is 't, dat door deze of gene reden de zaak bij het dagelijksch bestuur in behandeling wordt gebragt, en is de raad dan verantwoord met niets te doen, of met de belofte aan te nemen, dat het een punt van overweging zal zijn? In deze zoo rustige stad is, Spr. erkent het, niet te verwachten, dat een oproer zal komen, en dus de policie tot herstel der orde noodzakelijk zal zijn; maar wie kan verzekeren, dat niet een groote brand of eenige andere omstandigheden zich zal voordoen, waarbij het noodzakelijk is, dat eene welgeordende en geregelde policie besta. Gebeurt dat, dan is de burgemeester verantwoord, want hij heeft ter goeder trouw in de overtuiging verkeerd, dat de stedelijke policie goed was. — Hem kan dus nooit iets verweten worden: — men kan dwalen. — De wethouders kunnen evenzeer alle verantwoordelijkheid ontgaan, zij hebben het den raad aangezegd *uwe policie is slecht.* Alleen de raad zal dus met regt van nalatigheid en pligtverzuim kunnen beschuldigd worden. De raad moet de policie organizeren zoo zij niet georganiseerd of niet goed is. De raad mag in den stand der zaak geen oogenblik meer wachten naar hetgeen de Voorz. of het dagelijksch bestuur zal voorstellen; hij moet zelf de handen aan het werk slaan en gebruik maken van het regt, eene personeele komm. te benoemen, die eene regeling, natuurlijk binnen den kring der bevoegdheid van den raad, zal voorstellen. Het is er verre van af, dat Spr., zelfs in de verte zou willen verkorten de magt aan den burgemeester als hoofd der plaatsel. policie toegekend. De bevoegdheid van den raad om de zaak der policie te regelen, is echter niet te ontkennen; wierd zij ontkend, Spr. zou kunnen wijzen op de verordeningen in verschillende gemeenten betreffen, de dit onderwerp vastgesteld.

De *Voorz.* zegt, dat het standpunt, waarvan de heer *Pabst* is uitgegaan, onjuist is. Spr. heeft nooit de uitspraak gedaan, dat de policie niet te verbeteren zou zijn. Spr. gelooft dat dit eene zaak is, die met andere omstandigheden in verband gebragt moet worden. Als men er meer geld voor over heeft, zal zij natuurlijk beter zijn. Spr. heeft gezegd dat, in verband met de daarvoor op de begrooting gebragte som, de policie, wat het personeel betreft, goed is, dat hij in het algemeen finantieel belang, huiverig zou zijn, grootere uitgaven voor de policie aan den raad voor te stellen, daar hij niet overtuigd is van de noodzakelijkheid. Spr. meent dat, in vergelijking bij andere plaatsen, over de policie in het algemeen niet kan worden geklaagd; maar als de geest van den raad is, dat er meer verlangd en dat het in het algemeen belang geacht wordt om er meer geld voor te besteden, dan heeft Spr. nooit gezegd, dat de policie zoo goed is, dat ze niet beter zou kunnen wezen, maar dat dan in de eerste plaats op eene meerdere uitgave van *f* 6 à 7000 moet worden gerekend, en in de tweede plaats, dat, bij de vele uitgaven voor andere onderwerpen, bv. het onderwijs, zoodanige vermeerdering van uitgaven niet wenschelijk schijnt.

De heer *Pabst* zegt, dat als des Voorz.'s meening is, dat de policie kan worden verbeterd, dit eene groote toenadering tot zijn voorstel is. In allegeval heeft Spr. juist gevat, dat de meening des Voorz. lijnregt overstaat tegen die van de Weths., dat de policie slecht is. Spr. heeft alleen dat verschil te konstateren, om grond te vinden tot zijn voorstel. Waren de Weth. niet evenzeer als de Burg. bepaald bevoegd om een oordeel uit te spreken, Spr. zou zich neêrleggen bij hetgeen er over gezegd is door den Burg., die meende, dat de policie wel verbetering kan ondergaan, maar dit geen dringende behoefte is. Maar nu de raad moet beslissen tusschen beide gevoelens, zegt hij is het een dure pligt van den raad, de zaak door eene personeele kommissie te laten onderzoeken.

De heer *v. Hoytema* vindt het onderwerp moeijelijk en tevens van veel gewigt. De vraag is bij Spr. gerezen: of als bij de wet een bepaald onderwerp aan een bepaald individu of ligchaam is opgedragen, alsdan, als in den boezem van dat bepaald ligchaam zou kunnen zijn verschil van meening, dat toevallig ter sprake is gebragt, overeenkomstig den aard onzer instellingen eene komm. uit den raad benoemd moet worden, die op zich zal nemen de regeling van een onderwerp, dat niet direkt behoort tot de kennisneming van den raad. Om dit met de wet overeen te brengen heeft de voorsteller wel aan het woord »regeling" eene meer verzachtende uitdrukking gegeven door te zeggen eene regeling *binnen den kring der bevoegdheid*, maar het woord zelf is in strijd met de regtsmagt van den raad. Regeling betrekkelijk de politie in het algemeen, is op zich zelve den raad niet opgedragen, wel de verordeningen omtrent bepaalde onderwerpen van policie. En nu vraagt Spr., of het wenschelijk is zoodanige algemeene regeling, door eene komm. uit den raad te doen voorbereiden, en niet door het dagelijksch bestuur. Spr. gelooft wel, dat het verschil van meening door het dagelijksch bestuur uitgesproken een groot bezwaar is, maar dan behoort men toch naauwkeurig te weten, waarin dat verschil eigenlijk gelegen is. De policie kan goed geregeld zijn of niet, en goed geregeld zijnde kan zij slecht worden uitgevoerd. De Voorz. is van meening, dat men over het algemeen weinig personeel moet hebben, anderen kunnen meenen, dat er een groot getal moet wezen. Eene andere vraag, bij de vorige gelegenheid gedaan, was, of de voorschriften, die gegeven worden, goed worden nageleefd? Dat ligt niet gemakkelijk ter beoordeeling der leden van den raad, omdat zij de voorschriften niet kennen, welke krachtens de gemeentewet, door den Burg. alléén, als hoofd der politie, zijn gegeven. Spr. moet zeggen, dat ook hij niet ingenomen is met de uitvoering, hij heeft dikwijls gedacht: neen, de policie is niet goed; hij ziet zoo dikwijls de policieverordeningen overtreden. Behalve de onderwerpen door den heer *Ackersdijck* aangevoerd, moet Spr. ook erkennen, dat vooral zondag's avonds, vele dronken lieden op de straten worden aangetroffen, niettegenstaande het regl. op de straatpolicie dat verbiedt. Maar is dit nu eene reden om het onderzoek aan eene kommissie uit den raad op te

dragen? Spr. gelooft het niet. Nu de Burg., het hoofd der policie, eenmaal heeft vernomen, dat de raad wel genegen is, meerdere gelden voor de politie te bestemmen, en de overtuiging veld wint, dat dit onderwerp verbetering behoeft, komt het Spr. voor, dat de zaak veilig aan den Burg. kan worden overgelaten.

De heer *v. Schermbeek* zegt, dat, toen bij de behandeling der begrooting, de policie van eene geachte zijde werd beschuldigd van nalatigheid, omdat zij het wegnemen van eene balie niet had kunnen voorkomen, dat hij toen die policie heeft verdedigd en gewezen heeft op de policie te Parijs, die in Jan. 1858 den schandelijken moordaanslag tegen den persoon des keizers en dien der keizerin niet had kunnen beletten, niettegenstaande zij talrijk tegenwoordig was en kennis droeg dat er lieden, met zwarte plannen bezwangerd, omdwaalden. Hij verdedigt liever dan dat hij beschuldigt, omdat hij bij ondervinding in zijne betrekking te dikwijls ziet, hoe spoedig men oordeelt en veroordeelt, en hoe vaak menschen aan menschen uitkomsten toeschrijven, die soms geheel en al buiten de menschelijke magt liggen. Met leedwezen moet hij thans betuigen, dat sedert 1 Jan. zijn oordeel over de policie ongunstig is. Een burger dezer stad is op oudejaarsavond in onze straten doorschoten, ja doorschoten! Spr. heeft dat lijk gezien, doorboord met eene prop van zulke vaste stof, als ware het eer een projektiel, geschikt om gebruikt geweest te zijn in den veldtogt van de Krim, dan om te dienen tot het beklemmen van een' vreugdeschot; van daar dan ook de huid, de spieren, de nieren, een gedeelte der ingewanden, de lever, groote bloedvaten en zenuwen, door- en afgeschoten en gedeelten van de lendenwervelen uit de ruggegraat weggerukt! Bijgevolg: plotselinge dood! Zóó werd een braaf huisvader gewelddadig aan zijn gezin ontrukt, op een avond, waarop gewoonlijk een ieder de zijnen gaat zien, om met hen het verledene te herdenken en de toekomst te gemoet te zien, — op een avond dus, dat de cirkulatie in onze straten druk en aanhoudend is. Dit feit aan onachtzaamheid van de policie te wijten ware *hoogst onregtvaardig*, maar dat de policie, bij het getier en de drukte van dien nacht, *geheel en al op de been*, van het feit geen kennis heeft gedragen, en er eerst den volgenden morgen, na 9 uur, door den heelmeester er van is onderrigt, bewijst, dat onze policie eigentlijk nog geene policie is. Hierdoor zijn dan ook alle nasporingen om den dader in handen te krijgen op niets uitgeloopen. Spr. noemt het gebeurde een doodslag uit verregaande onvoorzigtigheid, onkunde en balddadigheid, en al moge de dader zich weten schuil te houden, de dag en de ure zal aanbreken, waarop zijn geweten ontwaken en zijne straf verschrikkelijk zijn zal. In den avond van den Nieuwjaarsdag, gaat Spr. voort, toen geheel de stad nog was onder den indruk van het gebeurde van den vorigen avond, heeft het ergerlijk schieten op verschillende plaatsen, in de stad niet opgehouden, en dit is door de policie, die door het voorval van den vorigen avond moest zijn wakker geworden, niet krachtdadig tegengegaan; waar waren dan toch dien avond onze anders ijverige inspekteuren van policie? vraagt Spr., van wie men menigmaal bewijzen van behendigheid, moed en beleid heeft gezien! Eene andere klagt is nog in den laatsten tijd opgegaan: bij een' geacht inwoner dezer stad heeft, in den vroegen morgen van den eersten kersdag ll., een ernstig voorval met eene krankzinnige dienstbode plaats gehad, 't geen de hulp en de bescherming van de policie onontbeerlijk maakte. Noch bij den kommissaris, noch aan het bureau heeft men de hulp, *die dringend ingeroepen werd*, kunnen bekomen. Bij den eenen was het uur ongeschikt en bij den anderen was er geen personeel aanwezig, en kon men ten twaalf ure terugkomen. Bij zulke daadzaken, zegt Spr., die niet te verdedigen zijn, mag men het stilzwijgen niet bewaren, en daarom maakt Spr. van zijn regt gebruik, om van deze plaats zijn verlangen te kennen te geven, dat de Voorz., als het hoofd van de policie, de ambtenaren, die zulks aangaat, dien gang van zaken onder het oog brenge en eene gestrenge berisping niet onthoude.

De *Voorz.* is evenzeer als elk ander doordrongen van leedwezen over het gebeurde. Het andere feit, waarvan de heer *v. Schermbeek* gewaagd heeft, is Spr. ook ter oore gekomen, en een opzettelijk rapport heeft hem doen blijken, dat het niet zoo heeft plaats gehad als verhaald wordt. Zoover zijne kennis strekt, heeft het onderzoek kennelijk gemaakt, dat de bijomstandigheden niet overeenkomstig de waarheid zijn.

De heer *Pabst* zal niet met den heer *v. Hoytema* twisten over de bevoegdheid van den raad om eene personele komm. eene regeling te laten ontwerpen; hij zal geen argumenten aanvoeren, want dat is, dunkt hem, voor dien Spr. noodeloos; de bloote lezing der wet zal hem overtuigen. Al wat de heer *v. Hoytema* er tegen zou kunnen aanvoeren, is reeds aangevoerd in den gemeenteraad van 's Gravenhage en andere steden, en men heeft toch beslist dat de raad bevoegd is. Waartoe zal men dus hier weder die diskussie gaan houden over de bevoegdheid. Al wat de heer *v. Hoytema* nu verder heeft geredeneerd, omtrent het ongerijmde van het voorstel, vervalt, want dat was alleen daarop gegrond, dat de raad niet bevoegd is. De gemeentewet heeft die bevoegdheid gegeven; het is dus niet ongerijmd, te zeggen: de raad zal regelen binnen den kring zijner bevoegdheid. De raad zal alzoo organiseren het aantal, den rang, de traktementen der ambtenaren bepalen, — het aantal en de plaatsing der stations, en de uitvoering overlaten aan B. en W.

De heer *v. Lier* zal zich alleen bepalen tot de kwestie van bevoegdheid, en hieromtrent meent Spr. dat geen twijfel mogelijk is, als men de bepalingen der gemeentewet inziet. De burgemeester blijft daarbij ten volle in zijn regt als hoofd van het plaatselijk bestuur. Daar nu de raad de bevoegdheid heeft eene herziening van bestaande verordeningen ook omtrent het policiewezen te bevelen, en het voorstel van den heer *Pabst* daartoe leidt, zoo gelooft Spr. dat er alle termen zijn, dit voorstel aan te nemen. Uit eene aanneming van het voorstel kan in geenen deele de gevolgtrekking worden afgeleid, dat men het bestaande afkeurt, iets wat trouwens ook eerst later zou kunnen blijken.

De heer *v. Doorn*, hoezeer het in de meeste opzigten met den voorsteller eens zijnde, meent toch tegen zijn voorstel te moeten stemmen, dewijl het, naar Spr. meent aanleiding zou geven tot eene afwijking van den regel, bij art. 179*s* in verband met art. 54 gesteld, dat hetgeen in den raad ter overweging en beslissing moet worden gebragt, door het dagelijksch bestuur moet worden voorbereid, geholpen door *vaste* kommissiën; maar dat werk over te dragen aan leden der vergadering acht Spr. verkeerd; hij moet dat als onregelmatig afkeuren.

De heer *v. Geuns* is het eens met den laatsten Spr., in zooverre hij het wenschelijk beschouwt, dat de verordeningen in het algemeen en vooral die op dit onderwerp, waarvan de Burgemeester het hoofd is, door het dagel. bestuur worden ontworpen. Spr. had zich gevleid en zelfs eenigzins verwacht, dat althans door den Voorz. de toezegging zou zijn gedaan, dat de zaak aanhangig is bij het dagel. bestuur, en dat in de volgende vergadering van den raad een ontwerp eener verordening op de policie zoude inkomen. Ware die toezegging gedaan, dan zou Spr. reden hebben om tegen te stemmen; kan die niet worden gedaan, dan acht hij het noodzakelijk dat de raad zelf eene kommissie benoeme en de policie regele, natuurlijk binnen de grenzen zijner bevoegdheid, terwijl de uitvoering natuurlijk zal afhangen van den Burgem. als hoofd der plaatselijke policie. De raad is even bevoegd dergelijke verordening te maken, als eene op de ambtenaren der stad. belasting en sekretarie, en op de policie is dan ook in de meeste groote steden van ons vaderland eene verordening door den raad vastgesteld. Spr. is stellig overtuigd, dat de inrigting en werking der policie alhier niet zoo is, als men in eene stad als Utrecht mag verwachten, en daarom is het noodzakelijk, haar hoe eerder hoe beter te verbeteren. Spr. meent daarbij te mogen voegen, dat wat aan de policie ontbreekt voornamelijk is toe te schrijven aan het verkeerde der inrigting en het onvoldoende personeel van ondergeschikte beambten. Wat de hoofdambtenaren betreft, is Spr. herhaaldelijk en voortdurend in de gelegenheid geweest, hunnen ijver en bekwaamheid te waarderen; en wat de agenten betreft, dit korps is in de laatste jaren veel verbeterd; doch hun getal is nog onvoldoende. Spr. heeft dan ook geen der leden hooren zeggen, dat de policie voldoende is, en het heeft hem leed gedaan, dat de Voorz. eene andere meening is toegedaan, en hij hem die overtuiging niet bestaat. Spr. zou zijne meening met onderscheidene feiten kunnen staven, ontleend aan het gebied der algemeene geregtelijke policie; ten einde echter niet te veel van de aandacht der verg. te vergen, zal hij zich nu bepalen tot een paar opmerkingen op het gebied der gemeentepolicie. Wat betreft het feit op 31 Dec. gelooft hij, dat ieder ingezeten dat met hem ten hoogste zal betreuren, doch dat feit beschouwt men hier in verband met de policie, en dan moet Spr. opmerken, dat het gepleegd is te midden van het gedrang eener voortgaande menigte, en dan gelooft Spr., dat zelfs bij eene betere regeling der policie, dat feit op dat oogenblik en onder die omstandigheden moeijelijk te beletten zoude geweest zijn. Dat feit op zich zelf is dus geen grief tegen de policie. Wat Spr. ten opzigte van dat feit tegen de policie meent te moeten opmerken, is dat het is gepleegd 's avonds ten 11 ure, en eerst den volgenden morgen ten 9 ure was het bij de policie bekend door de aangifte van den heelmeester, die bij het lijk was geroepen; tot lof van de hoofdambtenaren kan Spr. er echter bijvoegen, dat zoodra het feit ter kennis van de policie was gebragt, de hoofd-kommissaris zich onmiddelijk in persoon bij hem heeft aangemeld, en met den meer speciaal met dat onderzoek belasten kommissaris alles heeft in het werk gesteld om de zaak tot klaarheid te brengen en zoo mogelijk den dader te ontdekken. Wat betreft het schieten in het algemeen op dien dag, is het eene daadzaak die door niemand kan worden weêrsproken, dat dien avond op onderscheidene plaatsen is geschoten met vuurwapenen of vuurwerk afgestoken, en dus vele overtredingen tegen het regl. der straatpolicie zijn bedreven, en nu is het ook eene daadzaak, dat te dier zake dien dag slechts ééne bekeuring heeft plaats gehad. In het geheel zijn er op dien dag slechts drie bekeuringen geschied, een ter zake van het schieten en twee ter zake van het zich in kennelijk beschonken toestand op straat vertoonen. Dit heeft Spr. er toe geleid eens onderzoek te doen naar het aantal bekeuringen van beschonken personen in het jaar 1858, en ook daardoor heeft hij zijn gevoelen gestaafd gezien, dat het personeel ontoereikend is. Een opmerkelijk feit is het, dat op marktdagen het aantal bekeuringen gewoonlijk grooter is dan des Zondags; terwijl men toch des Zondags in den regel meer beschonken personen op straat aan dan des Zaturdags; op de marktdagen was het aa bekeuringen gemiddeld 1 op de 0,84 dagen, en de Zondagen 1 op de 0,90 dagen. Spr. meent daaraan te moeten toeschrijven, dat men op Zatur over het algemeen meer dienst heeft van de agente die des Zondags meer voor speciale diensten noo zijn. Nog duidelijker blijkt dit bij de beschouw van het aantal bekeuringen te dier zake op de fee dagen; op de 12 feestdagen geschieden slechts bekeuringen van beschonken personen of 1 op 120 dagen, en wel op Nieuwjaarsdag 1 bekeuri op Palmzondag 1, op Paaschzondag 1, op Paas maandag geen, op Hemelvaartsdag 1, op de be Pinksterdagen geen, op St. Nikolaas geen, op beide Kersdagen geen, op Oudejaarsdag 2, en den verjaardag der Koningin (17 Junij) 4. De laatste omstandigheid toont aan, dat op feestdage welke niet tevens kerkdagen zijn en waarop de poli eene meerdere kracht voor de algemeene surveillan kan ontwikkelen, er dien ten gevolge ook meer be keuringen plaats hebben dan op andere feestdagen waarop een aantal agenten met speciale diensten vooral met de surveillance aan de kerken, is bela en gedurende dien tijd aan de algemeene surveillan onttrokken. Het personeel ondergeschikte ambtenar is dan ook onvoldoende; 20 agenten op de 510 inwoners, waarvan een deel soms niet algeme diensten kan presteren, die den geheelen dag werk zaam zijn, en bij beurten ook des nachts, dat bepaald onvoldoende. Elken nacht wordt er do vier agenten dienst gedaan, doch het hoofdzakelij toezigt bij nacht berust bij het korps nachtwakers en minder gunstig dan over de policie-agenten, Spr. zich over hen kunnen uitlaten. Spr. gelo daaromtrent niet in vele bijzonderheden te behoeve te treden, en dat ieder die eenigzins van naderb met Utrechts nachtwacht bekend is, gereedelijk m hem zal instemmen, dat de nachtwakers geenszin een korps voortreffelijke policiebeambten uitmaken. Spr gelooft, dat de discipline onder hen wel eens te wer schen overlaat, doch de groote schuld ligt niet bij hen, maar in de inrigting. De policiezorg bij dag vereischt veel zorg en beleid, maar nog meer beleid en zorg vereischt die bij nacht; nu ge bruikt men bij dag personen die er hun uitsluitend beroep van maken, die zich geheel aan de policie dienst kunnen toewijden en zich daarin dagelijks meer bekwaam maken, en bij nacht personen die deze zorg slechts kunnen beschouwen als bijzaak, arbeidslieden, oppassers, enz., menschen die voor henzelven en hun dikwerf talrijk gezin den ganschen dag hebben gezwoegd. En als men nu ziet, dat zij soms slaperig op hun post zijn, en enkelen om uit den slaap te blijven soms een borrel drinken, of, als zij in de verte straatrumoer of straatschenderij vernemen, waarbij voor hen eenig persoonlijk ge vaar kon te duchten zijn, zij dan, gedachtig aan vrouw en kinderen en het werk van den volgenden dag, liever eene straat omloopen en zich eerst dan op de plaats des rumoers vertoonen, wanneer de daders reeds lang verdwenen zijn, moet men hen daarover niet te hard vallen, maar het voornamelijk wijten aan de inrigting, die voor de moeijelijkste surveillance de minst geschikte personen gebruikt. Spr. zou het niet wenschelijk achten, dat korps geheel af te schaffen; hij gelooft, dat zij het brand en andere buitengewone gelegenheden en ook in het algemeen als hulp, onder een goed en gestadig toezigt van inspekteurs en agenten, goede diensten kon doen; maar de hoofdsurveillance bij dag en bij nacht moet door inspekteurs en agenten worden waargenomen. Spr. meent dat in dien zin de uitbreiding der policie zal moeten plaats hebben, en dat de hoofdpunten van die regeling in eene door den raad vast te stellen verordening kunnen worden opgenomen.

De heer *de Jong* zegt, dat het den Voorz. dezer vergadering bekend is, dat hij in het algemeen de denkwijze, door den heer *v. Geuns* ontwikkeld, deelt. Hij wenscht eene uitbreiding en verbetering van het politiewezen hier ter stede, en meent dat daartoe eene verordening door den raad behoort te worden vastgesteld. De heer *v. Geuns* is echter, naar Sprs. gevoelen, wat ver gegaan, als hij zegt dat de Voorz. zich reeds bepaald daartegen heeft verklaard. Hij heeft dit niet gehoord. De Voorz. moge bedenkingen in het midden hebben gebragt, eene bepaalde verklaring tegen uitbreiding en verbetering, volgens regelen bij verordening vast te stellen, heeft Spr. uit den mond des Voorz.'s niet vernomen. Volgens Sprs. gevoelen, is het eene gemeenschappelijke zaak, dat zoodanige verordening uit den boezem van het dagelijksch bestuur wordt voorgedragen. Het benoemen eener komm. uit den raad om die verordening voor te stellen, keurt Spr. in het algemeen af; het werk, hetwelk eigenaardig aan het dagelijksch bestuur behoort, gaat zoodoende van lieverlede op den raad over. Indien dus de Voorz. verklaart, dat hij bereid is de zaak ter sprake te brengen bij het dagelijksch bestuur, en in eene volgende vergadering, al is het ook niet de eerstvolgende, eene verordening betrekkelijk het politiewezen voor te dragen, zal Spr. stemmen tegen het voorstel van den heer *Pabst*; bijaldien de Voorz. zegt, dat hij niet van de noodzakelijkheid eener uitbreiding en verbetering van het politiewezen overtuigd is, zal Spr. zijne stem tot het benoemen eener komm. geven.

(Vervolg in de Courant.)

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.